

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal de Justiça (Portugalin korkein oikeus) on esittänyt 23.5.2016 – Fidelidade – Companhia de Seguros SA v. Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Chrystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann ja José Batista Pereira

(Asia C-287/16)

(2016/C 326/17)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal de Justiça

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Fidelidade – Companhia de Seguros SA

Vastaajat: Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Chrystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann ja José Batista Pereira

Ennakkoratkaisukysymys

Onko kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan vakuutus sopimuksen katsotaan olevan ehdottoman mitätön moottoriajoneuvon omistusoikeudesta ja sen tavanomaisesta kuljettajasta annetun virheellisen ilmoituksen vuoksi, kun sopimuksen on tehnyt henkilö, jolla ei ole taloudellista intressiä ajoneuvon liikennöinnin suhteen, ja kun osapuolten (vakuutuksenottaja, omistaja ja tavanomainen kuljettaja) katsotaan toimineen petostarkoituksessa saadakseen liikennevakuutuksen: i) tekemällä sopimuksen, jota vakuutuksenantaja ei tekisi, jos se tietäisi vakuutuksenottajan henkilöllisyyden, (ii) maksamalla alhaisemman vakuutusmaksun kuin maksu, joka olisi pitänyt maksaa tavanomaisen kuljettajan iän vuoksi, moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 72/166/ETY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan, direktiivin 84/5/ETY⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 90/232/ETY⁽³⁾ 1 artiklan vastainen?

⁽¹⁾ Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta ja vakuuttamisvelvollisuuden voimaansaattamista koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 24.4.1972 annettu Neuvoston direktiivi 72/166/ETY (EYVL 1972, L 103, s. 1).

⁽²⁾ Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 30.12.1983 annettu toinen neuvoston direktiivi 84/5/ETY (EYVL 1984, L 8, s. 17).

⁽³⁾ Moottoriajoneuvojen käyttöön liittyvän vastuun varalta otettavaa vakuutusta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 14.5.1990 annettu kolmas neuvoston direktiivi 90/232/ETY (EYVL 1990, L 129, s. 33).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Nederland (Alankomaat) on esittänyt 27.5.2016 – B. J.A. Krijgsman v. Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV

(Asia C-302/16)

(2016/C 326/18)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Noord-Nederland

Pääasian asianosaiset

Kantaja: B.J.A. Krijgsman

Vastaaja: Surinaamse Luchtvaart Maatschappij NV

Ennakkoratkaisukysymys

Mitkä (muodolliset ja aineelliset) edellytykset on täytettävä noudatettaessa asetuksen N:o 261/2004⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ilmoitusvelvollisuutta, jos kuljetussopimus on tehty matkatoimiston välityksellä tai jos varaus on tehty internet-sivuston kautta?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsyänsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal da Relação do Porto (Porton valitustuomioistuin, Portugali) on esittänyt 30.5.2016 – António Fernando Maio Marques da Rosa v. Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

(Asia C-306/16)

(2016/C 326/19)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal da Relação do Porto

Pääasian asianosaiset

Valittaja: António Fernando Maio Marques da Rosa

Vastapuoli: Varzim Sol – Turismo, Jogo e Animação, SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun huomioon otetaan 23.11.1993 annetun neuvoston direktiivin 93/104/EY⁽¹⁾ 5 artikla ja 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY⁽²⁾ 5 artikla sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 31 artikla ja kun kyse on työntekijöistä, jotka työskentelevät vaihtuvissa vuoroissa laitoksessa, joka on avoinna kaikkina viikonpäivinä muttei jatkuvasti 24 tuntia vuorokaudessa, onko pakollinen lepopäivä, johon työntekijällä on oikeus, välttämättä myönnettävä kunkin seitsemän päivän jakson aikana eli viimeistään seitsemäntenä päivänä kuuden peräkkäisen työpäivän jälkeen?
- 2) Onko tulkinta, jonka mukaan työnantaja voi näiden työntekijöiden osalta vapaasti valita kunkin viikon ne päivät, jotka se antaa työntekijän lepopäiviksi, joihin hänellä on oikeus, jolloin työntekijä voidaan velvoittaa työskentelemään ilman ylityökorvausta jopa kymmenen päivää peräkkäin (esimerkiksi tietyn viikon keskiviikosta, jota edeltää lepo maanantaina ja tiistaina, seuraavan viikon perjantaihin, jota seuraa lepo lauantaina ja sunnuntaina), näiden direktiivien ja määräysten mukainen vai ei?
- 3) Onko tulkinta, jonka mukaan 24 tunnin keskeytymätön lepojako voi sijoittua tietyn seitsemän kalenteripäivän jakson mihin hyvänsä kalenteripäivään ja seuraava 24 tunnin keskeytymätön lepojako (johon lisätään 11 tunnin päivittäinen lepoaika) voi myös sijoittua aiempaa seitsemän kalenteripäivän jaksoa välittömästi seuraavan seitsemän kalenteripäivän jakson mihin hyvänsä kalenteripäivään, näiden direktiivien ja määräysten mukainen vai ei?
- 4) Onko tulkinta, jonka mukaan sen sijaan, että työntekijä saisi 24 tunnin keskeytymättömän lepojaksen (johon lisätään 11 tunnin päivittäinen lepojako) kunkin seitsemän päivän jakson osalta, hän voi saada kaksi peräkkäistä tai ei-peräkkäistä 24 tunnin keskeytymätöntä lepojaksota minä hyvänsä tietyn 14 kalenteripäivän viitejakson neljästä kalenteripäivästä, näiden direktiivien ja määräysten mukainen vai ei, kun huomioon otetaan myös 4.11.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/88/EY 16 artiklan a alakohdan säännökset?

⁽¹⁾ Tietystä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 23.11.1993 annettu neuvoston direktiivi 1993/104/EY (EYVL 1993, L 307, s. 18).

⁽²⁾ Tietystä työajan järjestämisestä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL 2003, L 299, s. 9).